

# Transaccions: de l'acció a l'objecte

*Transactions.* M. J. Callanan, J. Previeux, N. Uzunovski, K. Sevic, D. Brooks, C. Larsen, DETEXT, D. Seiple, KUNSTrePUBLIC, N. Cvijanovic, A-153167 (A. López), Liz Magic Laser, N. Solakov, S. Sierra. Galeria Horrach Moyà Fins al 15 de novembre de 2011



Text: **Pau Waelder**  
pau@pauwaelder.com

En un moment en què la societat viu amb consciència creixent el funcionament de l'economia mundial, els perills i les mentides d'un sistema que fins ara s'havia permès ignorar (amb la cega confiança que tot anava bé) adquireixen un inesperat protagonisme. El críptic llenguatge dels economistes i les confuses valoracions i decisions que afecten països sencers ocupen els mitjans de comunicació dia rere dia, fent palès que vivim en un primer món que ja no pot limitar-se a asseure's a la còmoda butaca del capitalisme sense preocupar-se del que hi ha a sota. L'evident influència de les estructures econòmiques en les nostres vides ens força a repensar com s'han creat i funcionen aquestes estructures i de quina manera podem reaccionar-hi. Això no suposa cap crida a abolir el capitalisme, sinó simplement a entendre millor un as-

*A Transactions,*  
els comissaris, Maroc  
Antonini i Raúl  
Martínez, semblen  
adreçar aquesta qüestió:  
com és que les despeses  
de transacció són  
ignorades per moltes  
teories econòmiques?

una estreta relació amb el comerç (de fet, disposa d'un mercat propi amb unes regles ben establertes), però al mateix temps defug el caràcter de mercaderia. A *Transactions*, els comissaris, Maroc Antonini i Raúl Martínez, semblen adreçar aquesta qüestió, plantejant inicialment un tema molt interessant, com és el fet que les despeses de transacció siguin ignorades per moltes teories econòmiques. La transacció és, sense cap dubte, un factor essencial de l'economia, i podríem dir que és gràcies a i per culpa de les transaccions que no hem patit



No és correcte posar  
el preu d'una obra  
a la cartel·la,  
però es pot anunciar  
per quants milions  
s'ha venut un Warhol

diàleg que es produí entre artista i institució.

És, per tant, en unes poques peces on l'objecte exposat atreu el sentit de l'obra cap a la seva presència i no fa referència a cap acció passada. Una d'aquestes peces és el citat cub negre de Caleb Larsen i l'altra, potser la millor conclusió d'aquesta sèrie de transaccions, és *Unstable* (2011), una obra de Detext composta per un cóctel Molotov i un contracte d'assegurança que cobreix els "riscos" que pot patir l'obra, com ara desperfectes, incendi o robatori, sense tenir en

l'exposició, des de l'excel·lent *A Tool to Deceive and Slaughter* (2009), de Caleb Larsen, una escultura que intenta constantment vendre's a si mateixa a eBay, fins a la sèrie *I Respect Your Authority* (2004-2006), un conjunt de cartes que Martin John Callanan envià als dirigents de diversos països per comunicar-los que respecta la seva autoritat. Aquestes dues obres exemplifiquen els eixos de la mostra, que es mou entre la lògica de les transaccions comercials i les dinàmiques dels intercanvis entre els individus i les estructures de poder.

Òbviament, el concepte de transacció implica acció i procés, dos aspectes molt presents en un conjunt d'obres que sovint són, en definitiva, el registre d'una activitat, recollida en vídeo o presentada com una sèrie de documents. Per exemple, l'obra *500 cajas pasadas de contrabando de Paraguay a Brasil* (2007) es presenta com un vídeo en el qual podem seguir la *performance* d'Aníbal López, que va contratar unes persones per portar 500 capses de cartró (buides) a través del riu Paraguai per introduir-les en territori brasiler sense permís. També les accions grupals de Katarina Sevic a *Social Motions* (2007), una exploració del comportament dels individus en massa, i les *performances* de Liz Magic Laser amb actors interpretant un diàleg davant uns caixers automàtics, són recollides en



pecte essencial de la nostra societat.

En el món de l'art, l'aspecte econòmic i comercial s'ha situat sovint en un terreny ambigü, entre la reserva de les galeries i l'ostentació de les subhastes. No és correcte posar el preu d'una obra a la cartel·la, però es pot anunciar per quants milions s'ha venut un Warhol. L'art manté

més guerres mundials i vivim immersos en una crisi econòmica global. Però, més enllà de l'àmbit econòmic, no ens costarà admetre que es produeixen tota mena de transaccions, fins i tot en l'encontre concret entre l'espectador i l'obra d'art. En aquesta concepció ampliada de la transacció podem trobar una línia que lliga totes les obres de





compte que és la peça mateixa la que constitueix un risc.

Les obres de *Transactions* proposen, així, més que una anàlisi de les estructures econòmiques globals, una exploració conceptual i poètica del concepte de transacció, que en darrer terme qüestiona l'obra d'art com a objecte i mercaderia. Les peces es resisteixen a l'adquisició com a objecte plaent i decoratiu, fent que l'exposició sigui més propera al discurs d'un museu que no pas al d'una galeria. Horrach Moyà es destaca, així, amb una proposta que, en comptes de limitar-se a "condicions de crisi", planteja un risc i suscita més d'una reflexió.



### Imatges

**Caleb Larsen, *A Tool to Deceive and Slaughter*** (2009). Cub acrílic, software específic, hardware, connexió amb internet.

Foto: Pau Waelder

**Julien Previeux, *Lettres de non-motivation*** (2004). Arxius digitals impresos en paper.

Foto: Pau Waelder

**Liz Magic Laser, *Chase*** (2009-2010). Performance i videoinstal·lació. Foto: Pau Waelder

**Detext, *Unstable*** (2011). Còctel Molotov, contracte.

Foto: Pau Waelder

**Aníbal López (A-153167), *Sculpture made with 500 boxes smuggled from Paraguay into Brazil*** (2007). Performance i videoinstal·lació. Foto per cortesia de la galeria Horrach Moyà